

निबन्ध

घोडशादौ विकारः स्यात् वर्णनाशः एवोदरे ॥”

इति कलापपञ्जी ॥

निपानं, क्ली, (निपीयते अस्मिन्निति। नि+पा+
आधारे ल्युट्।) कूपसमीपशिलादिनिबद्धपशु-
यानार्थकृतकूपोद्धृताम्बुस्थानम्। इति भरतः ॥

तत्पर्यायः। आहावः। इत्यमरः। १।१०।२६॥

निपानकम् ३। इति शब्दरत्नावली ॥ गोदोहन-
पात्रम्। इति त्रिकाण्शेषः ॥ (चलाशय-
मात्रम्। यथा, विष्णुसंहितायाम्। ६४।१।

“परनिपानेषु न स्नानमाचरेत् ॥”)

निपुणः, त्रि, (नि+पुण राशीकरणे+क।) कार्य-
क्षमः। (यथा, नागानन्दे सूत्रधारोक्तिः।

“श्रीहर्षो निपुणः कविः परिषदयोषा गुण-
याहिणी ॥”

अन्यच्च, द्वाभागावते। १।५।५६।

“न ते रूपं वेत्तुं सकलभुवने कोऽपि निपुणो
न नाम्नां संख्यां ते कथितुमिह द्योत्योऽस्ति
पुरुषः ॥”)

तत्पर्यायः। प्रवोणः २ अभिज्ञः ३ विज्ञः ४

निष्णातः ५ शिचितः ६ वैज्ञानिकः ७ कृत-

मुखः ८ कृती ९ कुशलः १०। इत्यमरः। १।१।४॥

संख्यावान् ११ मतिमान् १२ कुशाग्रयिमतिः

१३ कृष्टिः १४ विदुरः १५ बुधः १६ दक्षः १७

नेदिष्ठः १८ कृतधीः १९ सुधीः २० विद्वान् २१

कृतकर्म २२ विचक्षणः २३ विदग्धः २४

चतुरः २५ प्रौढः २६ बोद्धा २७ विशारदः २८

सुमेधाः २९ सुमतिः ३० तीक्ष्णः ३१ प्रेक्षावान्

३२ विबुधः ३३ विद्वन् ३४। इति राजनिर्घण्टः ॥

विज्ञानिकः ३५ कुशलो ३६। इति शब्द-

रत्नावली ॥

निपला, क्ली, (निप्लतं फलं यस्याः।) ज्योति-

श्रुती। इति भावप्रकाशः ॥ (ज्योतिश्रुतीशब्दे-

रस्या गुणादयो व्याख्याताः ॥)

निपेनं, क्ली, (निप्लतः फेनो यस्यादिति।) अपेनम्।

इति राजनिर्घण्टः ॥

निबन्धं, क्ली, (नितरां बन्धः तानलयादिसहित-

बन्धनं यत्र।) गीतम्। इति शब्दरत्ना-

वली ॥

निबन्धः, पुं, (निबन्धातीति। नि+बन्ध घञ्।)

आनाहरीगः। अन्यस्य वृत्तिः। इति हेम-

चन्द्रः ॥ निबन्धः। इति जटाधरः ॥ बन्धनम्।

यथा,—

“देवी सम्यद्विमोक्षाय निबन्धायासरी मता ॥”

इति श्रीभगवद्गीता ॥

(यथा, भागवते। ६।२।४६।

“नातःपरं कर्मेनिबन्धकृतं

समुच्चरतं तीर्थपदाशुकीर्णनात् ॥”)

निबन्धनं, क्ली, (निबन्धतेऽनेनास्मिन् वा। नि+बन्ध

ल्युट्।) हेतुः। इति हेमचन्द्रः ॥ उपनाहः।

स तु वीणातन्त्रीनिबन्धनोऽहंभागः। इत्यमरः।

१।७।७॥ (नि+बन्ध+भावे ल्युट्।)

बन्धनञ् ॥

निमिः

निबन्धा, [ऋ] पुं, निबन्धकर्त्ता। अन्यकर्त्ता। इति
याकरणम् ॥

निबन्धितः, त्रि, बद्धः। निबन्धोऽस्य जातः इत्यच्
इतच्प्रत्ययनियमः ॥

निबन्धेयं, क्ली, (निबन्धते इति। नि+बन्धे+
ल्युट्।) मारणम्। इत्यमरः। २।८।११२॥

(यथा, माकण्ड्यपुराणे। ६२।२२।

“युद्धेषु चरितं यन्मे दृष्टदेवनिबन्धेयम् ॥”)

निभः, त्रि, (नियतं भातीति। नि+भा+क।)

सदृशः। इत्यमरः। २।१०।३८॥ (यथा,

रघुवंशे। १०।६।

“प्रबुद्धपुष्करौकालं बालातपनिर्भासकम्।

दिवसं शारदमिव प्रारम्भसुखदर्शनम् ॥”)

प्रकाशः। याजे, पुं, इति शब्दरत्नावली ॥

निभालनं, क्ली, (नि+भल+णिच्+भावे ल्युट्।)

दर्शनम्। इति त्रिकाण्शेषः ॥

निभूतं, त्रि, (नि+भू+क्त।) अतीतम्। भूत-

कालः। इति राजनिर्घण्टः ॥

निभृतः, त्रि, (नि+भृ+क्त।) विनीतः। निर्जनः।

यथा,—

“निभृतनिकुञ्जग्रहं गतया निशि रहसि निलीय

वसन्तम् ॥”

इति श्रीजयदेवः। २।११॥

(अस्तमयावस्रः। यथा, रघुवंशे। ८।१५।

“नभसा निभृतेन्दुना तुला-

सुदितार्केय समारोह तत् ॥”)

निमज्जयुः, पुं, (नि+मज्ज+अधृच्।) शयनम्।

यथा, भट्टिः।

“तल्ये कान्तान्तरैः सार्द्धं मन्येऽहं धिद्रिमज्जयुम् ॥”

निमज्जनं, क्ली, (निमज्जातेऽनेनेति। नि+मज्ज

+भावे ल्युट्।) स्नानम्। अवगाहनम्। यथा,

“नास्ति जन्मजनकयतिभेदः

सत्यमम्रजनितो जनदेहः।

वीक्ष्य वः खलु तनुमन्तारं

दृष्टिमज्जनमवैमि सुधायाम् ॥”

इति नैषधे पञ्चमसर्गः ॥

निमन्त्रणं, क्ली, (निमन्त्रते इति। नि+मन्त्र+
ल्युट्।) नियोजनविशेषः। “अत्र यस्याकरणे

प्रत्यवायस्तन्निमन्त्रणम्। यथा, इह सुञ्जीत

भवान्। यस्याकरणे प्रत्यवायो न स्यात् तदा-

मन्त्रणम्। यथा, इह शयीत भवान्। इति

निमन्त्रणामन्त्रणयोर्भेदः।” इति सुप्रबोध-

टीकायां दुर्गादायः ॥

निमयः, पुं, (निमीयतेऽनेनेति। नि+मि+
“रच्”।) १।३।५६। इत्यच्।) विनिमयः।

इत्यमरः। २।१।६०॥ (यथा, महाभारते।

१२।७८।७।

“पञ्जेनामस्य निमयं न प्रशंसन्ति साधवः।

निमयेषु पक्षमात्रेण भोजनार्थाय भारत ॥”)

निमिः, पुं, इक्ष्वाकुराजपुत्रः। तस्य निमेषे स्थित-

कारणं यथा,—

“निमिर्नाम वृषः क्लीभिः पुरा द्यूतमदीयत।

निमिषः

तत्रान्तरेऽभ्याजगाम वशिष्ठो ब्रह्मसम्भवः ॥

तस्य पूजामकुर्वन्तं प्रशाप स सुनिर्णयम्।

विरेतास्त्वं भवस्वति शत्रुस्तेनाप्यसौ पुनः ॥

अन्योन्यशापाच्च तयोर्विशरीरे विचेतसी।

जम्भतुः श्रापनाशाय ब्रह्मार्थं जगतः प्रतिम् ॥

अथ ब्रह्मण्य आदेशाक्षोचनेषु वसन्निमिः।

निमेषाः स्युश्च लोकानां तद्विग्रामाय नारद ॥”

इति मत्स्यपुराणे ५५ अध्यायः ॥ * ॥

मत्तान्तरं यथा,—

“निमिः सहस्रसंवत्सरं सत्रमारभे। वशिष्ठश्च

होतारं वरयामास। तमाह वशिष्ठः। अह-

मिन्नेष पञ्चवर्षशतं यागार्थं प्रथमतः वृतः।

आगतस्तवापि ऋत्विग् भविष्यामीत्युक्ते सोऽपि

तत्कालमेवाव्यर्गोत्तमादिभिर्यागमकरोत्। समाप्ते

चामरपतियागे खरापान् वशिष्ठ आजगाम।

तत्कर्मैककृतुत्वं गीतमस्य दृष्ट्वा अयं विदेहो

भविष्यतीति श्रापं ददौ। निमेषः शरीरं सदो

न्यतमिव तस्यौ। यज्ञसमाप्तौ भाग्यग्रहणया-

गतान् देवान् ऋत्विज ऊचुः। यजमानाय वरो

दीयतामिति। देवैश्च हृन्दिता निमिराह।

नक्षत्रावति जगत्पुन्यदुःखमस्ति यच्छरीरात्मनो-

र्वियोगे भवति। तदहमिच्छामि सकललोचनेषु

वस्तुम्। न पुनः शरीरग्रहणं कर्तुमिच्छेवमुक्ते

देवैरसवशेषभूतानां नैवेद्यासां कारितः। ततो

भूतान्युन्मेषनिमेषं चक्रुः।” इति विष्णुपुराणे ४

अंशे ५ अध्यायः ॥

निमित्तं, क्ली, (नि+मिद+क्त।) संज्ञापूर्वकत्वात्

नत्वम्। हेतुः। (यथा, देवीभागवते। १।१।५५।

“किं निमित्तं महाभाग। निःसृहस्य च मां

प्रति।

जातं ह्यागमनं ब्रूहि कार्यं तन्मुनिसत्तम ॥”)

चिद्वम्। इत्यमरः। १।३।७६॥ शकुनः। यथा,

“निमित्तानि च प्रश्न्यामि विपरीतानि केशव ॥

इति श्रीभगवद्गीता ॥

निमित्तकं, क्ली, (निमित्त+संज्ञार्थां कन्।)

निमित्तनिश्चयादागतम्। सुमनम्। इति शब्द-

माला ॥ निमित्तञ्च ॥

निमित्तकारणं, क्ली, (निमित्तं कारणम्।)

समवायिकारणासमवायिकारणाभ्यां भिन्नम्।

तृतीयकारणम्। यथा। घटं प्रति कुलाल-

दृक्चक्रसलिलसृज्जादि। इति भाषापरिच्छेद-

सिद्धान्तसुक्तावली ॥

निमित्तकतु, पुं, (निमित्तं स्वस्तेन शुभाशुभशकुनं

करोतीति। क्त+क्तिप्।) काकः। इति राज-

निर्घण्टः ॥

निमित्तवितु, [इ] पुं, (निमित्तं शुभाशुभजन्यं

वेत्तीति। विदु+क्तिप्।) दैवज्ञः। गणकः।

इति हेमचन्द्रः। १।१४६॥

निमिषः, पुं, विष्णुः। यथा, महाभारते। १।

१४६।३६।

“निमिषोऽनिमिषः अन्वो वाचस्यतिरुदारधीः ॥”

(निमिषतीति। नि+मिष+“द्वयुपधेति ॥”